

Ramy prawne projektów związanych z odnawialnymi źródłami energii w Polsce

1. Energia odnawialna w Polsce
 2. Podstawy prawne
 3. Co to jest energia odnawialna
 4. Świadectwa pochodzenia
 5. Koncesje
 6. Przyłączenie do sieci
 7. Sprzedaż energii wytwarzanej z OZE
 8. Pierwszeństwo przesyłu energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii
 9. Ulgi podatkowe i fundusze wsparcia
-

1. Energia odnawialna w Polsce

1.1. Produkcja energii w Polsce nadal oparta jest na tradycyjnych źródłach energii takich jak węgiel kamienny i brunatny. Jednakże wyczerpywanie się zasobów paliw kopalnych oraz problem nadmiernej emisji dwutlenku węgla powodują, że rośnie zainteresowanie odnawialnymi źródłami energii („OZE”). W ostatnich latach wzrosła w Polsce świadomość szkód środowiskowych spowodowanych przez energię konwencjonalną, a członkostwo w Unii Europejskiej stworzyło dodatkowy impuls i jednocześnie obowiązek restrukturyzacji polskiego sektora energetycznego.

1.2. Energia odnawialna dopiero zaczyna być stosowana na większą skalę. Pomimo tego, że popyt na energię elektryczną w Polsce nadal jest znacznie mniejszy niż w krajach Europy Zachodniej, stale wzrasta zarówno produkcja jak i zużycie energii. Tak na przykład w roku 2009 ze źródeł odnawialnych pozyskano 253.352 TJ, co stanowiło 9% ogólnej ilości wyprodukowanej energii, a w 2013 r. 357.537 TJ co stanowiło 11,9% ogólnej ilości pozyskanej energii. Najwięcej energii odnawialnej pozyskanej w 2013 r. pochodziło z biomasy stałej, której udział w pozyskaniu wszystkich nośników energii wyniósł 80,03%. Kolejne pozycje bilansu energetycznego zajęły: biopaliwa ciekłe (8,2%), wiatr (6,05%), woda (2,46%), biogazy (2,12%), odpady komunalne (0,42%) pompy ciepła

(0,33%), energia geotermalna (0,22%) oraz energia słoneczna (0,18%) - wszystkie dane za GUS.

1.3. Rozwój OZE jest jednym z priorytetów wymienionych w dokumencie Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku. Dokument ten został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 r. i zawiera strategię wdrożenia rozwiązań wychodzących naprzeciw wyzwaniom polskiej energetyki. Przewiduje on mechanizmy, które mają zachęcać do rozwoju odnawialnych źródeł energii, takie jak:

- zwolnienie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii z akcyzy;
- świadectwa pochodzenia i inne mechanizmy wspierające przedsiębiorstwa wytwarzające energię pochodzącą z OZE;
- mechanizmy podatkowe;
- wsparcie projektów OZE z funduszy UE i ochrony środowiska.

Założenia Polityki Energetycznej zostały podsumowane w przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 7 grudnia 2010 Krajowym Planie Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych („KPD”). W dokumencie tym Rada Ministrów podkreśliła, iż zakłada się utrzymanie wsparcia dla odnawialnych źródeł energii.

1.4. Rozwój Odnawialnych Źródeł Energii jest także wymieniony jako priorytet w dokumencie Ministerstwa Gospodarki „Polityka Energetyczna Polski do 2050 roku”, który na dzień sporządzenia niniejszego dokumentu jest na etapie prac ministerialnych.

1.5. Zgodnie z celami Unii Europejskiej określonymi w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, do 2020 r. Polska powinna osiągnąć 15% udział energii elektrycznej z OZE w zużyciu energii elektrycznej brutto. Dążenie do osiągnięcia tego progu zostało potwierdzone w KPD, co ma służyć zachęcaniu do inwestycji w OZE.

2. Podstawy prawne

2.1. Jednym z podstawowych aktów prawnych związanych z sektorem energetycznym jest ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. 2012 r. Nr 1059 ze zmianami), która reguluje większość zagadnień związanych z tym sektorem.

2.2. W marcu 2015 roku wdrożono do polskiego systemu prawnego ustawę o Odnawialnych Źródłach Energii („Ustawa o OZE”). Od tego momentu

podstawową regulacją na temat odnawialnych źródeł energii jest właśnie Ustawa o OZE, która w sposób kompleksowy określa ramy prawne dotyczące prowadzenia działalności w tym sektorze. Należy jednak pamiętać, że wejście w życie Ustawy o OZE rozłożone jest w czasie i stosowanie ustawy w pełni będzie możliwe dopiero od 1 stycznia 2016 roku. Wtedy też wdrożony zostanie cały rozdział 4, który należy uznać za szczególnie istotny dla potencjalnych inwestorów, ponieważ zawiera regulacje dotyczące wsparcia wytwórców energii w ramach systemu aukcyjnego, warunków sprzedaży, a także świadectw pochodzenia.

2.3. System świadectw pochodzenia (tzw. zielonych świadectw) został szczegółowo określony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. (Dz.U. 2012, poz. 1229 zmienione rozporządzeniem z dnia 16 grudnia 2014 r., Dz.U. 2014 poz. 1912) w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii.

2.4. Wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci oraz zasad funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych wykorzystujących OZE zostały zawarte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. 2007, Nr 93, poz. 623 zmienione rozporządzeniem z dnia 21 sierpnia 2008 r., Dz.U. 2008 nr 162 poz. 1005).

3. Co to jest energia odnawialna

Zgodnie z przepisami Ustawy o OZE, odnawialne źródło energii to odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

4. Świadectwa pochodzenia

4.1. Świadectwo pochodzenia jest dokumentem potwierdzającym wytworzenie energii elektrycznej w Odnawialnym Źródle Energii. Świadectwa te - często nazywane „zielonymi świadectwami” - wydawane są przez Prezesa URE („URE”) na wniosek wytwórcy energii, składany za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii.

4.2. Jednym z mechanizmów wprowadzonych przez Prawo energetyczne i potwierdzonych w Ustawie o OZE w celu promowania produkcji energii odnawialnej jest obrót świadectwami pochodzenia. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy będący członkiem giełdy towarowej, odbiorca końcowy będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, dom maklerski oraz towarowy dom maklerski, zajmujący się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedający tę energię odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ma wybór pomiędzy:

- uzyskaniem takich świadectw i przedstawieniem ich do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, albo
- uiszczeniem tzw. opłaty zastępczej obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w Ustawie o OZE.

Powyższy obowiązek uznaje się za spełniony, jeżeli w danym roku przedsiębiorstwo energetyczne osiągnęło 20% udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej, wynikający z umorzonych świadectw pochodzenia, umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub z uiszczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej. Udział ten oblicza się jako stosunek energii wytworzonej do energii zakupionej w ramach prowadzonej działalności.

4.3. Świadectwa pochodzenia, wydawane przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w OZE, potwierdzają m.in. ilość energii elektrycznej odnawialnej wytworzonej w danym okresie. Wytwórcy energii składają w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii wnioski do Prezesa URE, za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii określone we wniosku. Świadectwo, którego wydanie może nastąpić tylko w formie elektronicznej przekazuje się do rejestru świadectw pochodzenia. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4.4. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (t.j. Dz.U. 2014 poz. 197 ze zm.). Powstają z chwilą zapisania świadectwa pochodzenia po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia prowadzonym przez podmiot prowadzący giełdę towarową i przysługują osobie bądź podmiotowi, będącemu posiadaczem tego konta. Rejestr świadectw pochodzenia prowadzony jest przez podmiot prowadzący giełdę towarową lub rynek regulowany (w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Te same rodzaje instytucji odpowiedzialne są także za obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectwa pochodzenia. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia, a także dokonywanie zmian związane jest z koniecznością uiszczenia opłaty w wysokości odzwierciedlającej koszty

prowadzenia rejestru. Podstawą dla obliczenia wysokości wyżej wymienionej opłaty jest kwota nie przekraczająca 2% jednostkowej opłaty zastępczej pomnożona przez ilość KWh. Wysokość jednostkowej opłaty jest corocznie ogłaszana przez Prezesa URE i w 2015 roku wynosi 300,03 zł za 1 MWh. Natomiast wskazany wyżej mnożnik został uregulowany w Ustawie o OZE i wejdzie w życie wraz z rozdziałem 4 ustawy, czyli 1 stycznia 2016 roku.

5. Koncesje

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii pochodzącej z OZE wymaga koncesji wydawanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Z obowiązku uzyskania koncesji zwolnione są podmioty wytwarzające energię elektryczną w mikroinstalacji, małej instalacji, z biogazu rolniczego, z biopłynów.

5.1. Koncesja jest wydawana przedsiębiorcom (w tym osobom fizycznym), którzy spełniają następujące warunki:

- mają siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- dysponują środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź są w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania, oraz mają możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności;
- zapewnią zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, które określa ustawa – Prawo energetyczne;
- uzyskali decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

5.2. Koncesja nie może być wydana wnioskodawcy, który spełnia którykolwiek z poniższych warunków:

- znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
- któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję z przyczyn wymienionych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w tej ustawie;
- skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej w ustawie – Prawo energetyczne.

5.3. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnieskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.

- 5.4. Udzielenie koncesji przedsiębiorcy działającemu w sektorze energetycznym podlega opłacie skarbowej w wysokości 616 zł. Dodatkowo, przedsiębiorca zobowiązany jest do wnoszenia opłat rocznych na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Opłaty są obliczane jako iloczyn rocznego przychodu uzyskiwanego z działalności koncesjonowanej oraz współczynnika, który w zakresie wytwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji i obrotu energią elektryczną, ciepłem i paliwami gazowymi wynosi 0,0006.
- 5.5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w OZE o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z opłaty za wydanie koncesji oraz z opłat rocznych, należnych od posiadaczy koncesji.
- 5.6. Produkcja energii w mikroinstalacji zgodnie z Ustawą o OZE może mieć charakter działalności gospodarczej lub być zakwalifikowana jako działalność prosumencka. Jak wspomniano wyżej z obowiązku uzyskania koncesji zwolnione są podmioty wytwarzające energię z mikroinstalacji, małych instalacji, z biogazu rolniczego i wyłącznie z biopłynów. Obowiązki prowadzących takie instalacje w zakresie rozpoczęcia działalności kształtują się następująco:
- wytwórca zobowiązany jest do poinformowania operatora elektroenergetycznego o planowanej dacie przyłączenia instalacji, lokalizacji instalacji, rodzaju instalacji oraz jej mocy;
 - działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z małej instalacji jest (w rozumieniu przepisów OZE w związku z USDG) działalnością gospodarczą regulowaną, i wymaga uzyskania wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji;
 - w zależności od tego jak zakwalifikowano daną działalność polegającą na produkcji energii elektrycznej z biogazu rolniczego (tj. czy jako działalność gospodarczą czy prosumencką), możemy mówić o obowiązku uzyskania wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego albo o konieczności uzyskania wpisu do ewidencji producentów;
 - działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii z biopłynów jest (w rozumieniu przepisów OZE w związku z USDG) działalnością gospodarczą regulowaną, i wymaga uzyskania wpisu do rejestru wytwórców biopłynów.

6. Przyłączenie do sieci

- 6.1. Jednym z działań podejmowanych w celu wspierania inwestycji w OZE jest obniżenie opłat w związku z przyłączeniem do sieci; obecnie z niższej opłaty mogą skorzystać tylko operatorzy mniejszych instalacji. Opłatę za przyłączenie, w odniesieniu do przyłączenia do sieci elektroenergetycznej odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz

jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, pobiera się w wysokości jednej drugiej opłaty, ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów.

- 6.2. Wyżej wymienione uwagi nie odnoszą się do wytwórców energii w mikroinstalacji, którzy zgodnie z ustawą Prawo energetyczne zwolnieni są z obowiązku uiszczenia opłaty za przyłączenie do sieci.

7. Sprzedaż energii wytwarzanej z OZE

- 7.1. Prawo energetyczne nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję w zakresie obrotu energią elektryczną obowiązek zakupu energii elektrycznej, wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Dlatego też tzw. sprzedawcy z urzędu są zobowiązani - w zakresie określonym w przepisach - do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania sprzedawcy z urzędu, oferowanej przez podmiot produkujący energię. Pojęcie „sprzedawca z urzędu” jest zdefiniowane w Prawie energetycznym i obejmuje przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom energii elektrycznej w gospodarstwie domowym.
- 7.2. Szczególnym typem osoby wytwarzającej energię jest prosument, czyli osoba będąca jednocześnie producentem i konsumentem w zakresie wytwarzania energii. Zgodnie z Ustawą o OZE osoba fizyczna, która nie prowadzi działalności gospodarczej regulowanej i która wytwarza energię z mikroinstalacji na własne potrzeby ma prawo sprzedać niewykorzystaną przez siebie energię. Taka działalność zgodnie z przepisami wymienionej ustawy nie stanowi działalności gospodarczej. Sprzedaż wytworzonej w ten sposób energii jest z przyczyn oczywistych możliwa jedynie wtedy, gdy instalacja jest przyłączona do sieci energetycznej. Omawiana regulacja stwarza możliwość obniżenia przez gospodarstwa domowe kosztów związanych z użyciem energii poprzez bilansowanie energii zużytej i wytworzonej. Jednocześnie, jak wspomniano wyżej wytwarzanie w ten sposób energii nie jest uznawane za działalność gospodarczą, co znacznie ogranicza obowiązki i koszty związane z prowadzeniem instalacji.
- 7.3. Ustawa o OZE wprowadza pojęcie „sprzedawcy zobowiązanego”, którego obowiązkiem jest zakup energii odnawialnej od podmiotów ją wytwarzających. Obowiązek sprzedawcy zobowiązanego trwa od momentu oddania instalacji do użytku przez okres 15 lat. Takie rozwiązanie tworzy trwałą więź pomiędzy wytwórcą, a sprzedawcą zobowiązanym i stanowi gwarancję dla osób inwestujących w OZE. Relacje pomiędzy sprzedawcą zobowiązanym a wytwórcą są zależne od tego czy uruchomienie instalacji nastąpiło przed 1 stycznia 2016 czy też po tej dacie, a także od tego czy wytwórca jest prosumentem czy podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu USDG.

Zgodnie z tym co wskazano w punkcie 2.2 omawiane przepisy dotyczące zakupu energii przez sprzedawców zobowiązanych wchodzi w życie od 1 stycznia 2016.

- 7.4. Obowiązek zakupu odnosi się również do energii cieplnej. Zgodnie z Prawem energetycznym, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane - w zakresie określonym w przepisach - do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii. W związku z tym korzyści, które zgodnie z Prawem energetycznym najczęściej czerpią producenci energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, są rozszerzone również na producentów energii cieplnej.
- 7.5. Zakup energii elektrycznej może się również odbywać w ramach systemu aukcyjnego, który przeznaczony jest dla tych podmiotów, które chcą skorzystać z pomocy publicznej. Odpowiedzialnym za związane z tym działania jest Prezes URE, który obowiązany jest do przeprowadzenia aukcji co najmniej raz w roku. Przedmiotem aukcji jest wsparcie dla wytwórcy energii, który w zamian za pomoc publiczną oferuje sprzedaż energii po określonej w ofercie cenie. Maksymalna wysokość pomocy publicznej określona jest w Ustawie o OZE. W ustawie przewidziano oddzielne aukcje dla energii wytwarzanej w instalacjach, których łączna moc zainstalowana jest wyższa niż 1 MW i oddzielne dla tych, w których jest niższa niż 1 MW. Aukcyjny model będzie obligatoryjny dla nowych instalacji, w których energia została wytworzona po raz pierwszy po 1 stycznia 2016, a także opcjonalnie dla instalacji istniejących już wcześniej. Z katalogu instalacji, dla których model aukcyjny jest obligatoryjny należy wyłączyć mikroinstalacje, dla których pomoc realizowana będzie w oparciu o programy takie jak „Prosumenci”. System aukcyjny stanowi dużą szansę dla podmiotów, które prowadzą lub chcą prowadzić swoją instalację w sposób efektywny kosztowo. System aukcyjny został uregulowany w rozdziale IV ustawy o OZE i zgodnie z tym co powiedziano w punkcie 2.2 stosowany będzie od 1 stycznia 2016 roku.
- 7.6. Cena energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, po jakiej kupują ją sprzedawcy zobowiązani, jest określona z góry. Przed wejściem w życie Ustawy o OZE była ona ustalana jako średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, w poprzednim roku kalendarzowym. Cena ta jest obliczana przez Prezesa URE i corocznie publikowana i np. w 2014 r. wyniosła 163,58 zł/MWh.

Zgodnie z zasadami przewidzianymi w Ustawie o OZE, co do zasady, do energii elektrycznej wytworzonej z OZE w mikroinstalacjach przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą, zastosowanie mieć będzie nadal cena obliczana przez Prezesa URE w wyżej określony sposób.

Natomiast w stosunku do nowowytbudowanych mikroinstalacji o mocy do 3 kW włącznie, wykorzystujących:

- (a) hydroenergię,
- (b) energię wiatru na lądzie,
- (c) energię promieniowania słonecznego,

- Ustawa o OZE przewiduje stawkę 0,75 zł za 1 kWh, która będzie jednak obowiązywać do momentu, gdy łączna moc oddawanych do użytku źródeł nie przekroczy 300 MW lub do zmiany wysokości rozporządzeniem Ministra Gospodarki.

Oddzielne stawki przewidziane zostały dla nowowytbudowanych mikroinstalacji o mocy powyżej 3kW do 10 kW włącznie, które zróżnicowane zostały w następujący sposób:

- (d) biogaz rolniczy - 0,70 zł za 1 kWh;
- (e) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów - 0,55 zł za 1 kWh;
- (f) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków - 0,45 zł za 1 kWh;
- (g) hydroenergia - 0,65 zł za 1 kWh;
- (h) energia wiatru na lądzie - 0,65 zł za 1 kWh;
- (i) energia promieniowania słonecznego - 0,65 zł za 1 kWh.

Ceny określone dla ww. instalacji powyżej 3kW do 10 kW obowiązywać będą do momentu, gdy łączna moc oddawanych do użytku źródeł nie przekroczy 500 MW lub do zmiany wysokości rozporządzeniem Ministra Gospodarki.

Przepisy Ustawy o OZE dotyczące sprzedaży energii wchodzi w życie wraz z rozdziałem 4, czyli 1 stycznia 2016 r., jednak należy zasygnalizować, iż w Ministerstwie Gospodarki trwają prace nad projektem zmieniającym powołane przepisy, a ich celem jest uchwalenie zmian jeszcze w 2015 roku.

8. Pierwszeństwo przesyłu energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii

Zgodnie z ustawą Prawo energetyczne, operatorzy systemów elektroenergetycznych, w obszarze swojego działania, zobowiązani są zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub

dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w OZE oraz w wysokosprawnej kogeneracji.

9. Ulgi podatkowe i fundusze wsparcia

- 9.1. Pomimo różnych mechanizmów wsparcia stosowanych w odniesieniu do OZE, projekty te pozostają stosunkowo drogie. Dlatego, w wyniku sprzyjającej OZE polityki, inwestorzy działający w tym sektorze mogą liczyć na bezpośrednie korzyści w postaci ulg podatkowych oraz możliwości dofinansowania nowych projektów.
- 9.2. Energia elektryczna wytwarzana z OZE jest zwolniona z akcyzy na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii. Powyższe zwolnienie stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.
- 9.3. Inwestorzy planujący realizację projektów dotyczących OZE mogą wnioskować o środki z funduszy europejskich, jak również z narodowych funduszy przeznaczonych na ochronę środowiska. W szczególności, w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko dostępne są środki z Funduszu Spójności. Istnieje również możliwość ubiegania się o dotacje z regionalnych programów operacyjnych. Środki przeznaczone na finansowanie projektów OZE pochodzą także z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Ekofunduszu, a także z Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
- 9.4. Szczególną wagę w zakresie wspierania odnawialnych źródeł energii ma mieć program „Prosument”, wdrażany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Program ma na celu zmniejszenie lub rozłożenie w czasie kosztów ponoszonych przez tych, którzy decydują się na wytwarzanie energii. Beneficjentami końcowymi programu są osoby fizyczne, a także spółdzielnie mieszkaniowe i wspólnoty mieszkaniowe posiadające prawo do dysponowania nieruchomością. Osoba zainteresowana uzyskaniem wsparcia ma prawo wyboru pomiędzy dofinansowaniem, pożyczką lub kredytem, które to będą obejmować aż do 100% kosztów kwalifikowanych. Uzyskanie wsparcia w ramach programu „Prosument” jest możliwe jedynie dla tych, którzy chcą wytwarzać energię z mikro lub małej instalacji.
- 9.5. Podatnikom podatku rolnego przysługuje ulga inwestycyjna z tytułu wydatków poniesionych na zakup i zainstalowanie urządzeń do wykorzystywania na cele produkcyjne naturalnych źródeł energii (wiatru, biogazu, słońca, spadku wód). Można z niej skorzystać po zakończeniu inwestycji, poprzez odliczenie od należnego podatku rolnego od gruntów położonych na terenie gminy, w której została zrealizowana inwestycja.

* * *

Jeżeli potrzebują Państwo porady w zakresie odnawialnych źródeł energii, usługi doradcze w tym zakresie świadczy Kancelaria Morawski i Wspólnicy, którą zarządza autor niniejszego opracowania:

radca prawny Adam Morawski

Kontakt:

MORAWSKI & WSPÓLNICY KANCELARIA PRAWNA

Tel: (+48) 22 250 11 22

E-mail: info@morawski.eu

www.morawski.eu

Pragniemy podkreślić, iż dołożyliśmy starań, aby informacje zawarte w niniejszym opracowaniu były prawdziwe i aktualne w chwili skierowania do publikacji, jednak nie stanowią one porady prawnej. Szczegółowej porady mogą udzielić nasi prawnicy wyłącznie w odpowiedzi na konkretne zapytanie oraz w odniesieniu do określonego stanu faktycznego.

Data ostatniej aktualizacji: 18 czerwca 2015 r.